

Vsi. Dobro, dobro!

Zavrtnik. Le za mano!

Prvi birič. Pst! Previdno! (Odidejo.)

Gašper (zaostane.) Bom kar tukaj počakal. Saj vas je dovolj. (Sam.) Le pojte ga lovit! Poznam dobro divjega lovca! Če me s prazno pestjo počí po glavi, bi mi štiri-najst dni šumelo po ušesih. Grem rajši malo povasovat. (Vesel menca roke in gre pod okno Majdino.) Majda! Majda! (Trka.) Majda,

Janez. Lažete! Sram Vas bodi!

Jež. Tat! Zelje si mi kradel! Lahi naj te ubijejo!

Zavrtnik. V kaščo ga zaprite!

Janezova mati (prijoka in se vrže na kolena pred rihtarja.) Za pet ran Vas prosim, pustite ga! Kako bom živela!

Zavrtnik. Kradla boš, kot si doslej!

Mati (se dvigne ponosno.) Kradla? — Drob-tinice nisem vzela — nikdar! Stradala sem,

Carigrad: Galatski most.

srček! (Poslušaj.) — Joka! Stari jo je preveč! Ne bo se oglasila! Čakaj me, stari, ko jo dobim, boš ti videl, kaj je Gašper! (V ozadju krik, ženski jok, prepir.) Aha, se že dajejo! Če vsem uide ta strela, potem je gotovo hudiču zapisan. — (Poslušaj.) Stara vpije: Pu-sti-te ga! ... Ga že imajo! (Hrup se bliža. Na oder pritirajo Janeza vklenjenega. Drže ga štirje. Rihtar je krvav po licu.)

Zavrtnik (divje.) Boš ti vedel mene pobijati! Plašar ti! Dekleta zapeljuje, cesarja izdaja in mene bije — pa krade! Tat!

prosila — a kradla ne! Bog bo sodil, kje je več krivičnih vinarjev, pri nas ali pri vas!

Janez (škrta z zobmi.) Mati, jaz se maščujem, grozno maščujem!

Mati. Janez, ne govôri takó! Maščeval se bo Bog! Z Bogom! (Prekriža Janeza.) Sive matere molitev te bo spremljala.

(Janeza peljejo mimo okna Majde.)

Janez. Majda! Z Bogom!

Majda (na glas zajoka.) Janez!

Zavrtnik (skoči proti oknu in zapreti Majdi.)

(Zastor pade.)

(Dalje.)